

Mødet den 7. Oktober. 1937.

1. (J. Nr. 446—1937). Meddelelse fra Justitsministeriet om **Teaterbevilling for »Vennelyst.«**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 108—1937). Meddelelse fra Fiskeridirektoratet om midlertidig **Hjælp til to Fiskere** i Henhold til Lov af 31. Marts 1937.

Følgende Bevilling forelaa:

Fisker N. Chr. Thomsen, Prins Jørgensgade 10, København.

Fisker H. P. Hansen, Studsgade 19, Aarhus.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 10²⁰—1937). Meddelelse fra Socialudvalget om, at dettes Formand er valgt til Medlem af Bestyrelsen i forskellige Institutioner for **forebyggende Børneværn.**

I. C. Sørensen kunde ikke gaa med til at betragte denne som en Efterretningssag. Taleren vidste ikke, med hvilken Motivering Hr. Chr. Nielsen mener, at han kan blive indvalgt i disse Bestyrelser, og det saa lidt diktaturmæssigt ud, naar han inden Byraadsmødet udsendte Meddelelse til alle disse Institutioner om, at han er valgt ind i deres Bestyrelse. Der var bl. a. sendt en saadan Skrivelse til Guldbryllupsasylet; dette var oprettet ved kgl. Konfirmation i 1892, og i

Fundatsen stod, at det skal ledes af en Bestyrelse paa 10 Medlemmer, 5 Mænd og 5 Kvinder; denne Bestemmelse kunde kun ændres ved en Ændring af Fundatsen, og det kunde formentlig kun ske ved kgl. Konfirmation. Hvis Socialudvalgets Formand altsaa skulde være Medlem af Bestyrelsen, maatte et af dennes Medlemmer gaa ud, og dersom han ønskede det, havde det dog været naturligt, da man boede i samme By og kendte hinanden, at han havde sat sig i Forbindelse med Bestyrelsen og forhandlet med den derom. Bestyrelsen var en Række gode Borgere, som havde gjort et stort frivilligt Arbejde i denne Sag, og maaske havde man ikke noget imod, at Bestyrelsen suppleres med enkelte Byraadsmedlemmer, men der burde dog tales med dem derom først i Stedet for ganske diktatorisk at meddele, at nu var Chr. Nielsen blevet Medlem af Bestyrelsen. Dernæst var det en Urimelighed, at Hr. Chr. Nielsen skulde være selvskreven til at være Medlem af alle de forskellige Bestyrelser; det kunde se ud, som om han var den eneste Kapacitet paa Børneforsorgens Omraade. Det var dog mere rimeligt at fordele disse Bestyrelsespladser mellem Udvalgets Medlemmer, og Taleren vilde henstille, at denne Sag henvises til Udvalget til Besættelse af Udvalg m. v., for der maatte den rettelig høre hjemme.

Borgmesteren oplyste, at naar denne Sag var sat paa Dagsordenen som Efterretnings-sag, var Grunden den, at man tidligere havde bevilget en Del Andragender om Støtte til Børnehaver og samtidig stillet den Betingelse, at de skulde have Statsanerkendelse, og at et Medlem af Socialudvalget skulde indtræde i deres Bestyrelse. Taleren var gaaet ud fra, at det var

disse, der var Tale om, og havde ikke vidst, at der ogsaa var taget nogen med, som havde faaet bevilget Tilskud uden disse Betingelser. Der var saa kommet Henvendelse fra de tre Asyler i Byen, som havde særlige Fundatser, der ikke kunde ændres, og Taleren havde da gjort opmærksom paa, at man ikke uden videre kunde indvælge noget Medlem til disses Bestyrelse, men der maatte ske en Forhandling med dem først og eventuelt foretoges en Ændring af Fundatserne. Maaske vilde man ved næste Budgetbehandling gøre det til Betingelse for at yde Tilskud, at et Medlem af Socialudvalget bliver indvalgt i Bestyrelsen, for at Byraadet kan have lidt Kontrol med disse Bevillinger, men det kunde man senere drøfte. Man var nu fra Socialudvalgets Side indforstaaet med, at det foreløbig kun gjaldt for de Børnehaver, der havde faaet bevilget Tilskud, medens det for de øvriges Vedkommende var stillet i Bero.

Chr. Nielsen fandt det ganske ved Siden af, naar Landsretssagfører Sørensen vilde gøre Taleren til en Diktator, som vilde tiltvinge sig Adgang til disse Bestyrelser. Sagen laa saaledes, som Borgmesteren havde oplyst, at det gjaldt for de Institutioner, der havde faaet bevilget Tilskud paa den Betingelse, at et Medlem af Socialudvalget skulde tiltræde Bestyrelsen. Men det sociale Udvalg havde optaget denne Sag udelukkende for at hjælpe de private Børneværnsinstitutioner, og det burde man dog ikke have Utak for. Der stod i Loven, at saadanne Sager skal forelægges det sociale Udvalg til Erklæring; dette havde anbefalet, at Udvalget fik en Repræsentant i Bestyrelsen, og dertil blev Taleren valgt. De tre Institutioner, Stefanshjemmet, Guld-

bryllupsasylet og Arveprinsesse Carolines Børneasyl havde ikke været til Erklæring i Socialudvalget; derfor var der ikke fra Byraadet skrevet til disse om Betingelserne for at yde Tilskud, og Taleren havde derfor meddelt dem, at naar de ikke havde faaet nogen Meddelelse fra Byraadet, var den tidligere tilsendte Meddelelse bortfalden. Af den Grund var Landsretssagførerens Angreb paa Taleren ikke alene uberettiget, men ogsaa malplaceret. Taleren havde stadig hævdet, at det offentlige ikke havde til Opgave at tilrane sig noget som helst af det, som det private Initiativ havde skabt, og Hr. Sørensen havde tidligere takket Taleren for dette Standpunkt; men det offentlige burde hjælpe til at holde disse Institutioner i Gang, og det var det Standpunkt, der var givet Udtryk for her.

Thomas Christensen syntes, at Chr. Nielsens Svar var lidt ved Siden af det, der blev kritiseret. Der var vist ingen, som havde noget imod, at Socialudvalget blev repræsenteret saadanne Steder; det var kun naturligt; det var den Maade, hvorpaa det var sket, som blev kritiseret. Det var dog næppe heldigt, at det i alle Tilfælde blev Chr. Nielsen, for han var i Forvejen saa overbebyrdet med Hverv, at han var meget vanskelig at træffe i sin Kontortid.

I. C. Sørensen vilde tage Borgmesterens Udtalelser til Efterretning, idet det deraf fremgik, at det var en Fejltagelse, naar der var skrevet til de tre Institutioner. Men det var næppe heldigt at vælge Socialudvalgets Formand alene; Valgene burde ske sanlet efter Forholdstal, som ellers var Skik indenfor Kommunen.

Chr. Nielsen bemærkede, at Thomas Christensen slet ikke var inde i Sagen. Udvalgets

Formand var valgt enstemmig af det sociale Udvalg paa fuldstændig parlamentarisk Maade, og naar man havde valgt den samme Mand til flere Bestyrelser, skyldtes det, at man derved fik et bedre Overblik over hele Forholdet. Men hvis Byraadet ønskede, at Valget skulde foregaa paa anden Maade, vilde Taleren selvfølgelig ikke modsætte sig det.

Borgmesteren mente, man kunde overlade til Socialudvalget at bestemme, hvorledes Udvalget skal repræsenteres eller ogsaa komme med en Indstilling til Byraadet.

Møller Rasmussen havde forstaaet Sagen saaledes i Udvalgets Møde, at Byraadsmedlemmerne Mousten og Fru Aggebo sad i nogle af disse Bestyrelser, og af den Grund gik Taleren med til, at Chr. Nielsen overtog de andre Pladser.

I. C. Sørensen henstillede, at Valgene til de forskellige Bestyrelser sker efter Forholdstal.

Chr. Nielsen nærede ikke noget Ønske om at tilrane sig mere Arbejde, men vilde protestere mod Beskyldningen for at have valgt sig selv. Valget var sket enstemmigt i Udvalget.

I. C. Sørensen konstanterede, at naar Chr. Nielsen ikke havde noget imod, at Mandaterne fordeles, maatte man gaa ud fra, at der var Enighed om Sagen.

Sagen udsattes.

4. (J. Nr. 23¹¹—1937). Regnskab for **Naturhistorisk Museum** i 1936—37.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 23¹²—1937). Beretning om **Ole Rømer Observatoriet** i 1936—37.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 571—1937). Forslag til Lønoverenskomst med **Foreningen af yngre Læger** ved Kommunens Hospitaler.

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Forslag:

OVERENSKOMST

af 23. April 1937

mellem Foreningen af yngre Læger og Bestyrelserne for Aarhus Kommunes Hospitaler, Aarhus Amtssygehus og Odense Amts- og Bysygehus.

I. Lægernes Arbejdsydelse.

§ 1.

»Den de underordnede Læger ifølge deres Ansættelse paahvilende Arbejdsydelse omfatter: Behandling af de paa Sygehuset indlagte Patienter og Behandling af tilskadekomne eller eventuelle andre, der kræver uopsættelig Lægehjælp, samt Efterbehandling, som af Overlægen skønnes ikke lige saa godt at kunne udføres af Patientens sædvanlige Læge.

Sygeplejeundervisning kan saaledes ikke paalægges uden særskilt Vederlag, ligesom det ikke i Almindelighed kan paalægges Lægerne uden Vederlag at deltage i Arbejde, for hvilket Overlægen faar privat Betaling, med mindre det gælder paa Afdelingen indlagte Patienter.

§ 2.

Vagtberedskab kan kun paalægges Lægerne enten som:

a. Bunden Vagt d. v. s. Vagtberedskab med Pligt til at udføre forefaldende Lægearbejde og uden Tilladelse til at forlade Sygehusets Omraade, eller som

b. Tilkaldelsesvagt d. v. s. Vagtberedskab med Pligt til at udføre forefaldende Lægearbejde, men med Ret til derefter at forlade Sygehuset i indtil en halv Times Afstand, (saa-

ledes at Lægen kan fjerne sig en halv Time fra Sygehuset, naar han derefter kan tilkaldes i Løbet af en halv Time),

c. Reservevagt d. v. s. Pligt til ved længere varende Bortgang fra Sygehuset at orientere Sygehuset (vagthavende) om det formentlige Opholdssted, og hvis Tilkaldelse er mulig, at efterkomme saadan til Assistance ved visse akutte Tilfælde (Katastrofer, særlige Operationer o. l.) men f. Eks. ikke til almindelig Narkose.

Paa alle Afdelinger skal der forefindes en skriftlig Vagtinstruks.

§ 3.

Uden Ekstrahonorar kan paalægges:

1. Tilkaldelsesvagt hvert 2. Døgn og »Reservevagt« de andre Døgn, eller

2. Bunden Vagt hvert 3. Døgn og »Reservevagt« hvert 3. Døgn.

§ 4.

Yderligere Vagttjeneste honoreres med 15 Kr. pr. Vagtdøgn — 10 Kr. pr. Nat efter Kl. 20 — idet dog bunden Vagt ikke kan paalægges udover hvert 2. Døgn og hver 2. Søndag og Tilkaldelsesvagt ikke udover 4 af Ugens Hverdage og 2 af 3 Søndage; ved bunden Vagt hvert 2. Døgn kan andet Vagtberedskab ikke paalægges.

Ekstravagter nødvendiggjorte ved Ferier og Sygdomstilfælde honoreres paa samme Maade.

Fast Arbejde om Eftermiddagen paa vagtfrie Dage honoreres med 10 Kr. pr. Dag.

II. Lægernes Vederlag. A. Pengeløn.

§ 5.

Kandidater (B-4) ansættes paa $1\frac{1}{2}$ Aar med Adgang til Forlængelse til ialt 1 Aar og erholder en aarlig Pengeløn, stor Kr. 3130.

§ 6.

Reservelæger (B-5) ansatte paa 1 Aar med Adgang til Forlængelse til ialt 2 Aar, dog paa medicinske og kirurgiske Afdelinger til ialt 3 Aar erholder en aarlig Pengeløn, stor Kr. 4000.

§ 7.

Reservelæger (B-6) ansatte paa 1 Aar med Adgang til Forlængelse til ialt 4 Aar, dog paa medicinske og kirurgiske Afdelinger eller, saafremt Vedkommende er Enereservelæge, til ialt 5 Aar, erholder en aarlig Pengeløn, stor Kr. 6000.

§ 8.

Til de i § 5—7, jfr. 16—17 fastsatte Minimallønninger ydes Tillæg ligesom til de af Staten paa Finansloven bevilgede Honorarer, for Tiden 0.

§ 9.

Konstitutionstillæg ydes ved Funktion i højere Stilling i Overensstemmelse med de i Tjenestemandslovens § 12 indeholdte Regler, f. Eks. ved Vakance, Orlov, Sygdom.

§ 10.

Ved Genindkaldelse til Militærtjeneste erholder Lægen Differencen mellem hans Totalløn paa Sygehuset og hans Totalløn som genindkaldt.

§ 11.

Der tilkommer Kandidater uden for Turnustjenesten en Tjenestebolig, bestaaende af en 2-Værelses Lejlighed med særskilt Entré, 2 rummelige Værelser (tilsammen mindst 36 m²), heraf det ene møbleret som kombineret Opholds- og Soveværelse, W. C., Brusebad og Vaskekumme med varmt og koldt Vand samt monteret Thekøkken. W. C. og Badeværelse kan være fælles for 2 hosliggende Lejligheder, men skal i saa Fald ligge uden for disse.

§ 12.

Der tilkommer B-5 Reservelæger en Tjenestebolig, bestaaende af 3 rummelige Værelser, heraf 2 møblerede som henholdsvis Opholdsstue og Soveværelse, Kammer, Entré, W. C., Badeværelse og monteret Thekøkken.

§ 13.

Der tilkommer B-6 Reservelæger en Tjenestebolig, bestaaende af 4 rummelige Værelser, Kammer, Entré, W. C., Badeværelse og Køkken, men uden Lys og Varme.

§ 14.

Saadanne Boligforhold tilvejebringes senest pr. 1. April 1940. Eventuelle Mangler ved de indtil da benyttede Boliger godtgøres ikke. Kandidater har Ret til at bebo de bestaaende Boliger som gifte.

§ 15.

Der tilkommer Kandidater og B-5 Reserve-læger fri Station, herunder Kost, Belysning, Opvarmning, Sengelinned og Haandklæder, Rengøring samt personlig Opvartning. Læger

med Tjenestebolig paa Hospitalet har Ret til af Hospitalet at købe færdige Kostportioner til sig og deres Husstand. Alt til Brug for Lægernes Paarørende: Senge og Sengetøj, Medicin m. m. er Sygehuset uvedkommende, saafremt der stilles anvendelige Vaskerum, Tørreloft m. m. til fri Raadighed.

§ 16.

Saaframt Tjenesteboligen har almindeligt Køkken, har Sygehuset Ret, dog kun naar Lægen er gift, men aldrig Pligt til at erstatte Ydelsen af Kost, Belysning, Rengøring og Opvartning med en maanedlig Afløsningssum, saaledes at Kandidater faar Kr. 4320 aarlig og B-5 Reservelæger Kr. 5250 aarlig i Pengeløn.

§ 17.

Ved Afløsning baade af Bolig og fri Station lønnes B-5 Reservelæger med Kr. 6100 aarlig.

§ 18.

Lægerne har i Sygdomstilfælde Ret til fri Kur og Pleje paa Sygehuset for sig selv i 3 Maaneder.

III. Ferie.

§ 19.

Der tilkommer Kandidater Ferie i mindst 2 Uger og Reservelæger Ferie i 4 Uger.

§ 20.

I Ferien ydes de Læger, i hvis Lønning indgaar fri Station, Kostpenge med den paa det paagældende Sygehus gældende Takst for Køb af Kost.

IV. Pensionering.

§ 21.

Spørgsmaalet om Sygehusenes eventuelle Bidrag til Pensionering af Lægerne skal inden

2 Aar tages op til særskilt Drøftelse uafhængig af den øvrige Overenskomst, og herunder formuleres samtidig Reglerne for eventuel Efterløn ved Dødsfald.

V. Ikrafttræden og Varighed.

§ 22.

Nærværende Overenskomst afløser den tidligere og træder i Kraft 1. Maj 1937. Fra dette Tidspunkt lønnes saaledes de ved Sygehusene ansatte underordnede Læger i Overensstemmelse med de i denne Overenskomst fastsatte Regler, idet dog ingen Stilling i Kraft af disse kan forringes paa noget Omraade for de nuværende Indehavere.

§ 23.

Overenskomsten kan fra hver af Siderne opsiges med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel til Ophør pr. 1. April, tidligst dog til Ophør 1. April 1941.«

K. M o u s t e n gennemgik Overenskomstens vigtigste Bestemmelser og anbefalede at tiltræde Forslaget.

Forslaget vedtoges.

7. (J. Nr. 33⁶—1937). Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Dyrtidstillæg** til timelønnede Haandværkere.

Udvalget foreslaar, at Dyrtidstillæget for Halvaaret $\frac{1}{10}$ 1937— $\frac{31}{3}$ 1938 fastsættes til 10 Øre pr. Time.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 552—1937). Skrivelse fra Fiskeridirektoratet angaaende **Forurening af Brabrand Sø** m. v.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Skrivelse:

»I Anledning af Skrivelse af 16. ds. fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri om Forurening af Brabrand Sø m. v. skal man udtale:

Det er Udvalget bekendt, at Sø og Aa forurenes betydeligt ved Kloakafløbene fra Viby og Aaby—Hasle, muligt ogsaa en Del fra Brabrand. Byraadet har tidligere tiltraadt Tanken om en Landvæsenskommission til Undersøgelse af Afløbet fra Aaby, men Sagen er udsat, da man ikke mente at have tilstrækkelig Støtte til at kunne gennemføre den (Indtagning af Aavand til Vandværket er saaledes ikke en erhvervet Ret). Da imidlertid Fiskeriforeningen gennem Ministeriet nu har rejst Sagen, vil det formentlig være det rette Tidspunkt at gribe ind, og man skal derfor foreslaa, at der tilskrives Ministeriet, at Aarhus Kommune er villig til at være med til at rejse Sagen for en Landvæsenskommission.

Der har været foretaget en Del Undersøgelser af Vandet forskellige Steder i Sø og Aa, og Forureningen har et saadant Omfang, at der er al mulig Grund til at gribe ind, baade af Hensyn til Vandværket, der har en uforholdsmæssig stor Udgift til Rensning af Aavandet, og til Aaløbet gennem Byen, hvor Forureningen er ret generende, særlig om Sommeren.

Et Samarbejde med Nabokommunerne lader sig næppe etablere, da disse nødvendigvis maa blive Modparter i Sagen. Derimod vil formentlig Fiskeridirektoratet og eventuelt Naturfredningsvæsenet støtte Aarhus Kommune.

løvrigt formener man, at Vandværket maa have størst Interesse i Sagen.«

Hans Madsen anbefalede at tiltræde Tanken, saa maatte man jo se, hvad der kunde komme ud deraf.

H. J. B a d e n gjorde opmærksom paa, at der gennem de saakaldte Aaby-Arealer løb en Grøft, som var en ren Kloakgrøft, og den burde tages med ved denne Lejlighed, saa det blev paalagt Beboerne at rense deres Vand, før det løber til Grøften.

J. R. F a n g e r pegede paa, at Vandværket havde størst Interesse i Sagen; derfor burde dette være med og eventuelt afholde Udgifterne.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at ikke blot Vandværket havde Interesse i Sagen, ogsaa Landbrug og Fiskeri, og det havde jo Interesse for Byen at blive fri for at faa Kloakvandet gennem Aaen ind i Byen. Man burde derfor tiltræde Tanken om Nedsættelse af en Landvæsenskommission.

Skrivelsen tiltraadtes.

9. (J. Nr. 482—1937). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende **Parkeringsplads ved Frue Kirke.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Tilbagesendes med Bemærkning, at Udvalget kan tiltræde Parkeringspladsen ved Tangen, og at Formanden for Menighedsraadet er gaaet med til, at der indrettes Parkering ved Kirkens Vestside som vist, hvorved Behovet formentlig er dækket.«

Tiltraadtes.

10. (J. Nr. 30⁴¹—1937). Andragende om Fornyelse af Koncession paa **Fragtmandsrute Viborg—Aarhus.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget for 2 Aar paa samme Betingelser som hidtil.

Tiltraadtes.

11. (J. Nr. 30⁴²—1937). Andragende om Fornyelse af Koncession paa **Fragtmandsrute Ans—Aarhus.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget for 2 Aar paa samme Betingelser som hidtil.

Tiltraadtes.

12. (J. Nr. 30⁸⁹—1937). Andragende om Koncession paa **Omnibusrute Lisbjerg—Aarhus.**

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke anbefales.

13. (J. Nr. 559—1937). Skrivelse fra Teknologisk Institut om Afholdelse af **Fagkursus for arbejdsløse Hustømrere.**

Stecher Christensen meddelte, at Udvalget havde undersøgt Muligheden for selv at arrangere dette Kursus, hvorved det vilde blive billigere, men man havde ikke de nødvendige Lærerkræfter og anbefalede derfor at bevilge Beløbet til Kursuset; det vilde koste 2493 Kr., hvoraf $\frac{2}{3}$ blev refunderet.

Bevilgedes.

14. **Efterbevilling** af Overskridelser i Regnskabet for:
- (J. Nr. 3⁷—1937). Brolægningsvæsenet.
 - (J. Nr. 3⁶—1937). Parkvæsenet.

2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

15. (J. Nr. 3¹²—1937). **Efterbevilling** af Overskridelser i Slagtehusets Regnskab.

H. J. B a d e n gjorde opmærksom paa, at et af Byens Blade i en Notits havde brugt Udtrykket »det dyre Slagtehus.« Taleren vilde derfor meddele, at Indtægten var 14745 Kr. større end budgetteret, og Udgiften 5312 Kr. større, saa Facit blev ca. 10000 Kr. bedre end budgetteret. Underskudet var 16000 Kr., og det kunde jo være stort nok, men paa Budgettet var der regnet med 27000 Kr. og i det foregaaende Regnskabsaar var

Underskudet 37000 Kr. Derfor maatte Resultatet kaldes pænt, sammenlignet med tidligere Aar.

Overgik til 2. Behandling.

16. (J. Nr. 3¹³⁻¹⁷—1937). **Efterbevilling** af Overskridelser i Belysningsvæsenets Regnskab.

Borgmesteren pegede paa, at der for Gasværket, Elektricitetsværket og Fjernopvarmningen var en Merindtægt paa 277000 Kr.

Overgik til 2. Behandling.

17. **Efterbevilling** af Overskridelser i Regnskabet for:

a. (J. Nr. 3⁹—1937). Kommunehospitalet.

b. (J. Nr. 3¹¹—1937). Bygninger og Inventar.

Overgik til 2. Behandling.

18. (J. Nr. 565—1937). Planer for Anlæggelse af **Vestre Ringgade** fra Viborgvej mod Nord samt af en Vej gennem den projekterede Udvidelse af Botanisk Have.

Stadsingeniøren foreslaar, at der samtidig med Vestre Ringgades forestaaende Anlæg bygges en Viadukt for en fremtidig Cykle- og Gangtunnel, evt. Parkvej, gennem Botanisk Haves Udvidelse, idet en saadan:

1. under en eventuel Udstilling i 1941 vil lette Fremskaffelsen af tilstrækkelig stort og egnet Udstillingsareal med en Hovedindgang nær ved Byen og
2. efter Udstillingen vil give Mulighed for en Parkvej, der med den gamle By som Baggrund vil kunne blive en turistmæssig Attraktion af Rang, samtidig med at det aabner en bekvem Adgang fra det store Boligkvarter vest for Ringgaden til Byen igennem den fremtidige Park.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Efter Forhandling og i Forstaaelse med Parkudvalget indstiller man Forslaget til Byraadets Godkendelse saaledes, at der samtidig med Anlæget af Vestre Ringgade indrettes en Tunnel under denne i 7,5 m Bredde (Tilbudssum 30000 Kr.), at der med Hensyn til Arealet mellem Ringgaden og Fuglesangsallé disponeres saaledes, at det vil kunne stilles til Raadighed for en Landsudstilling i 1941, saafremt denne maatte blive til Virkelighed, samt endelig, at Planlæggelsen af den projekterede Vej gennem det nye Parkterræn Nord for Botanisk Have sker efter Forhandling med Parkudvalget.«

B o r g m e s t e r e n forelagde Indstillingen. Projektet angaaende Vestre Ringgade var tidligere vedtaget, og her drejede det sig nærmest om den foreslaaede Tunnel for Gang- og Cyklisti. Den vilde have stor Betydning, ikke blot for en eventuel Udstilling, men i det hele som Adgangsvej fra de ydre Kvarterer til Byen.

Indstillingen vedtoges.
